

[Abel.]

Modsat kan man også hævde, at kommunalbestyrelsen som lokalplanmyndighed selv må stå til ansvar over for sine borgere for de ting, den laver i kraft af sit lokalplanarbejde.

Det fjerde hovedsigte med lovforslaget er offentlighedens medvirken i kommuneplanlægningen, og den bliver meget kraftig. Ifølge den kommende lovgivning kan der f. eks. ikke sættes ét spadestik til et offentligt anlæg af nogen som helst art, uden at der forud er godkendt en lokalplan. Det vil medføre, at offentligheden har 2 måneders frist for indsigelse mod et hvilket som helst offentligt projekt. Selv om man i bemærkningerne antager, at lovforslagets gennemførelse vil medføre en stigning i administrationsudgifterne i kommunerne — under ét taler man om 25 mill. kr. pr. år — siges der ikke noget om de økonomiske konsekvenser for kommunerne på en måde, som vi er helt tilfreds med hos centrum-demokraterne. Vi håber, det forinden de senere behandlinger her i salen bliver muligt at høre mere om disse økonomiske konsekvenser. Vi må jo ikke være blinde for, at loven vil komme til at koste noget.

Som en afsluttende generel kommentar til forslaget om kommuneplanlægning er der faktisk kun at sige, at det er et moderne forslag, det er et nemt forslag, og det er et forenklet forslag, der helt afgørende giver det offentlige mulighed for at planlægge og udbygge inden for regionplanens rammer.

I øvrigt vil jeg tilslutte mig den ros, som flere er kommet med i forbindelse med lovforberedelsen.

Steen Folke (VS):

Mit partis ordfører, hr. Sigsgaard, er forhindret i at være til stede, og jeg skal i hans fravær komme med nogle kommentarer her ved lovforslagets første behandling. Det bliver hovedsagelig kommentarer af mere principiel art. Detaljerne må vi vende tilbage til.

I alle de højtudviklede kapitalistiske samfund har man i de sidste snart mange år set en voksende statslig indgriben og planlægning i samfundsanliggender. Det gælder både den økonomiske planlægning og den fysiske planlægning, og det er ikke noget tilfælde. Udgangspunktet for alle kapitalistiske samfund var jo kræfternes frie spil, dvs.

kapitalejernes frihed til at disponere, men det har medført voksende problemer for udviklingen af disse samfund. Man ser det økonomisk i form af krise og arbejdsløshed, man ser det fysisk i form af forurening, miljøødelæggelse og en mere og mere skæv udvikling i de fleste lande: ophobning af befolkningen i storbyer og affolkning af landdistrikter.

Den planlægning, der kan blive tale om i kapitalistiske samfund, går ikke til problemernes rod. Det ville indebære afskaffelse af selve det kapitalistiske system. Den planlægning, der bliver tale om, er og bliver lapperier på udviklingen og forsøg på at skabe de bedst mulige rammer for kapitalismens videre udvikling. Det gælder den økonomiske planlægning, og det gælder den fysiske planlægning. Begge dele tilgodeser først og fremmest kapitalens behov og foregår på kapitalens betingelser.

Lad mig med det samme sige, at der skal mere end det foreliggende lovforslag til for at sikre „en udvikling i kommunen, der er gunstig for befolkningens trivsel“. Det var fra den smukke formålsparagraf.

Lovforslagets hovedsigte, at forenkle, modernisere og decentralisere kommuneplanlægningen, kan ikke få VS til at talde i svime af begejstring. Specielt vil jeg sige om det, som vi også har sympati for, og som der snakkes umådelig meget om, decentraliseringen, at en masse af det, der siges, netop er snak, snak om det nære samfund og nærdemokrati, og hvad ved jeg. Hvis man ser på decentraliseringsindholdet i dette lovforslag, dette, at tingene i højere grad skal lægges ud til kommunerne, vil jeg sige, at det ikke nødvendigvis derved kommer folk spor nærmere, altså at tingene flyttes fra Christiansborg til rådhuset i Århus eller Helsingør. Det bliver ikke nødvendigvis heller en bedre planlægning, der kommer ud af det. Også den kommunalt styrede planlægning foregår på kapitalens betingelser. Men alligevel vil forslaget gennemførelse nok på en række punkter være et fremskridt i forhold til den bestående situation.

Jeg vil kort berøre nogle positive sider og nogle mangler ved lovforslaget.

Udstrækning af loven til at gælde København er i sig selv et stort fremskridt. Det er velkendt, at planlægningen i København nærmer sig det skandaløse. Jeg tænker på